

eksistere under, som netop et bredt – og det understreger jeg – politisk forlig kan give.

Lad mig også nævne politiet i min ordførertale nu. Vi har været optaget af det spørgsmål i denne folketingsssamling, for vi finder det i virkeligheden helt forunderligt, at en borgerligt ledet regering ikke i højere grad er optaget af at sikre politiet bedre arbejdsvilkår, end tilfældet er. Jeg ved godt, at politiet har fået tilført ekstra ressourcer på baggrund af terrorangrebet i USA den 11. september og på baggrund af det forestående EU-formandskab, men det er jo slet, slet ikke nok til at bringe politiet på ret kurs og til at sikre de mandskabsmæssige ressourcer, der er nødvendige, og til at få afviklet den enormt store overarbejdsopgave, der er. De nye bevillinger klarer jo kun – og forhåbentlig, vil jeg sige – de meropgaver, som også er blevet pålagt politiet.

Regeringen lægger vægt på de svageste, og statsministeren har også gjort det i dag i sin tale. Der bliver sagt mange pæne ord på det område, men her må jeg efterspørge handlingen.

Et nyt socialt råd er blevet nedsat, og det er selvfølgelig fint nok. Jeg synes også, det er fint nok, at regeringen lægger vægt på at inddrage Frivilligdanmark i løsningen af de mange sociale opgaver, som ikke bare kan løses ved at give flere penge, eller ved at kommuner og stat sætter flere initiativer i værk. Det er jeg sådan set enig i. Men uanset det kan regeringen ikke bare snakke sig til en forstærket social indsats over for de allersvageste, hvis der ikke følger penge med.

Netop når vi taler om de allersvageste, må vi sige, at regeringen i et internationalt perspektiv har valgt at lade de allersvageste, de fattige i udviklingslandene, finansiere velfærdsforbedringer i vort rige samfund. Det har man gjort ved at skære i ulandsbistanden. Det synes vi selvfølgelig er forkert over for netop denne verdens svageste, men vi synes faktisk også, at det på mange områder og på den måde, det er gjort, fører til spild af penge, idet man må afbryde projekter og ikke kan få fulgt op på nogle af de investeringer, der er gjort både menneskeligt og økonomisk fra dansk side, også i de lande, der modtager bistanden.

Endelig synes vi selvfølgelig også, at det er et dårligt signal at give forud for topmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg til september, hvor Danmark med EU-formandskabskasketten skal gå i spidsen for at etablere en Global Deal, en global aftale.

Lad mig i den forbindelse også nævne Øststøtten og de besparelser, den har været udsat for.

Kl. 21.35

Internationalt set kan man sige, at Danmark i forhold til sine forpligtelser over for de allersvageste udviklingslande og i forhold til den støtte, man har givet til Østlandene, svækker sit engagement. På den anden side er vi ikke i tvivl om, at når det gælder engagementet forud for EU-formandskabet, så er det stort.

Jeg skal ikke opholde mig meget ved det, for vi havde for få dage siden en større debat her i Folketinget om det danske EU-formandskab, hvor regeringspartierne, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Kristeligt Folkeparti og Dansk Folkeparti faktisk stod bag en fælles vedtagelse. Jeg kan på den baggrund sige, at vi deler regeringens hovedprioriteringsområder med hensyn til netop den indsats, der skal gøres under det danske EU-formandskab. Det er jo især udvidelsen, der må i fokus, hvor Danmark har en enestående chance for ikke bare at få afsluttet ringen fra København til København, men i virkeligheden også at få sat videre perspektiv på den fortsatte udvidelse, som skal ske for de kandidatlande, som ikke kommer med i første omgang.

Kristeligt Folkeparti har i den forgangne folketingsssamling flere gange rejst debatter og fremsat forslag på det biomedicinske område. Vi har fremsat forslag om forbud mod insemination af enlige kvinder og lesbiske. Her må vi sige, at vi har registreret, at der er forskel på, hvad regeringspartierne gør i hvert fald før og efter valget, og her tænker jeg specielt på Venstre, som valgte at stemme anderledes i forhold til tidligere, hvorimod De Konservative samlet støttede Kristeligt Folkepartis forslag, hvilket jeg i øvrigt takker for.

Men når jeg nævner det her i dag, er det, fordi det også var en af de afstemninger i folketingsåret, hvor folketingsmedlemmerne blev stillet frit, sådan som det er praksis, når såkaldt etiske spørgsmål behandles i Folketinget. I virkeligheden kan man jo sige i forhold til grundloven, som der i den sammenhæng ofte bliver henvist til, at Folketingets medlemmer jo altid er stillet frit og ikke skal leve op til andet end egen samvittighed.

Når jeg bringer det her tema op, er det jo, fordi en tidligere debat i dag bragte spørgsmålet om aktiv dødsbistand op i forhold til Dansk Folkeparti og fru Pia Kjærsgaard. Lad mig i den sammenhæng sige, for det fik jeg ikke lejlighed til